

Op woensdag is Raaf vroeg uit school.
Dan kan hij de hele middag buiten spelen.
Wel samen met Roef natuurlijk.
'Kom mee, jij harig monster!' roept hij.
Roef kijkt sip over de rand van zijn mand.
Zijn ogen zijn rood.
Zijn snuit zit vol snot.

'Mama, mama!' roept Raaf.
'Er is iets mis met Roef!'

Raaf zet een bak met brokken neer.
En een dikke vette kluiif.
'Toe nou, harig monster,
neem een hapje,' zegt hij.
Roef tilt zijn hoofd niet op.
Hij is net een slappe pop.
Hij wil niet eten.
Niet drinken.
Hij wil **NIETS**.

De dokter kijkt ernstig.
'Hij moet een nachtje blijven,' zegt ze.
Roef mag in een grote kooi
met een warme wollen deken.
Raaf aait zijn hond zacht over zijn snuit.
'Ga maar lekker slapen,' fluistert hij.
'Morgen kom ik je halen.'

Die avond krijgt Raaf geen hap door zijn keel.
Zonder zijn harige monster smaakt niets meer.

